

NTR RADIOPRIJS 2013

JURYRAPPORT

Aantal inzendingen: 38

Aantal genomineerde programma's: 10

Periode van uitzending: 4 augustus t/m 1 september 2013, wekelijks op zondag in Holland Doc Radio (21:00-22:00 uur) op Radio 1. In dit programma zijn de genomineerde programma's uitgezonden, met daarnaast interviews met de makers.

Uitreiking van de NTR Radioprijs: zaterdag 7 september 2013, van 18.15 tot 19.00 uur, live op Radio 1 vanuit de Desmet Studio's in Amsterdam.

De presentatie van de NTR Radioprijs is in handen van Winfried Bajens (DJ NTR Radio 6, presentator BNN Radio 1).

De jury van 2013:

- * Edwin Brys, docent aan de Erasmus Hogeschool/RITS Brussel
- * Carel Kuyl, mediadirecteur NTR
- * Lucella Carasso, presentator Radio 1 Journaal
- * Vincent Bijlo, cabaretier en presentator van Holland Doc Radio
- * Anne Martens, radio-documentairemaker (onlangs de EBU-Masterclass afgerond)

Nominatiecommissie: Maya Schepers (eindredacteur radio NTR) en Marion Oskamp (redacteur NTR Radioprijs).

De prijs bestaat uit een prijs naar keuze van de winnaar: professionele opname-apparatuur, een bezoek aan de Prix Europa in Berlijn of een montage-cursus.

ALGEMEEN

De NTR Radioprijs is dé aanmoedigingsprijs voor studenten en jonge radiomakers uit Nederland en Vlaanderen en wordt dit jaar voor de 22e keer uitgereikt.

De jury heeft met veel plezier naar de genomineerde inzendingen geluisterd. De jury omschrijft zijn doel als driedig: het 'celebreren' van het medium radio, het aanmoedigen van jong talent en het geven van richting aan de jonge makers.

De jury heeft de programma's op een aantal aspecten beoordeeld:

- Idee
- Ontwikkeling van het idee
- Productie, gebruik van het medium en akoestische kwaliteit
- Beluisterbaarheid, binding met de luisteraar
- Impressie van het totaal

De jury was aangenaam verrast met het stabiele aantal van 38 inzendingen.

Zowel de onderwerpen, van zeer persoonlijk tot gedegen journalistiek, als de aanpak, met zelf gecomponeerde muziek, humor en lef toonden een grote diversiteit.

Weer bleek het verschil in opleiding van Nederland en België te leiden tot een andere aanpak van het documentaire genre.

De jury heeft bij zijn eindoordeel vooral originaliteit, verbeeldingskracht en het gebruik van zoveel mogelijk aspecten van het radiovak willen aanmoedigen.

De programma's die uiteindelijk de prijs niet winnen:

- 'De twintiger van nu' van Katleen Craenhals van het RITS, Erasmus Hogeschool in Brussel

Vaardig gemaakt, persoonlijk commentaar/reflectie van de twee mannen. Innemend, leuk gemaakt met een geestig slot.

Maar erg particulier en een beetje oppervlakkig met weinig emotie. De luisteraars leren niet voldoende, en het onderwerp is niet urgent, de twintigers in bijvoorbeeld de jaren '60 worstelden met dezelfde problematiek.

- 'De Smid' van Guus Beenhakker van de Hogeschool Utrecht

Aardig onderwerp, de maker is gedreven door een sympathieke nieuwsgierigheid. Mooi idee om zo'n oud beroep uit te lichten. Maar het programma duurde te lang en is te schools. De voice-over herhaalt wat er eerder gezegd is en is wat te zwaar. Ook te zware compressie, daardoor hoor je het slaan op het aambeeld niet. Wel leuk dat de maker zelf ging smeden en een goede uitsmijter.

- 'De Sonar(t)iens' van Frederik de Clercq van het RITS, Erasmus Hogeschool in Brussel

Mooi om iets wat er niet meer is in audio te laten herrijzen (audio-architectuur). De vertellende vrouw is goed, het inzicht in de studio in de tijd dat deze nog gebruikt werd is mooi. Dat de muziek is gemaakt met de geluiden die er nog zijn is heel interessant. Frederik heeft het zichzelf qua onderwerp niet gemakkelijk gemaakt. Voor Nederlanders is het een totaal onbekend gebouw, ook in België is het geen icoon. De stem van de presentator is niet uitnodigend genoeg, te veel anekdotiek (de conciërge en de kok).

- 'The slowest show in the universe' van Annelies Moons van het RITS, Erasmus Hogeschool in Brussel

Een goed experiment, het programma schept zijn eigen tijd. De maakster heeft goed nagedacht over wat radio is. Heel mooi: iets kleins maken en dat vervolgens uitbreiden. Inhoudelijk interessant: o.a. het gegeven dat Nina Simone in Nijmegen heeft gewoond. Een programma met een mooie adem, een sterke persoonlijkheid. Maar niet alles in de wereld gaat te snel, dus ietsje sneller en vlotter had wel gekund. Waarom is Nina Simone de hoofdpersoon? Het doet denken aan radio van 40 jaar geleden.

- 'Thuiskomen' van Anne Beens van de Hogeschool van Amsterdam

Een boeiend programma, met mooie dingen qua inhoud en archiefopnamen. Goed gemaakt, maar het grijpt niet bij de strot en is iets te keurig. Het echte drama van het thuiskomen zit er niet in. Het is een te groot verhaal met te weinig focus. De personen worden niet geïntroduceerd. De montage kan beter en het einde is wat erg abrupt.

- 'Protest in de polder' van Rick Kraus en Menne Dorland van de Christelijke Hogeschool in Ede

Leuk idee met een lekker begin. Het interview met Boudewijn de Groot is verrassend. Het programma is ongelofelijk netjes gemaakt. Maar het loopt weg, waardoor je niet weet wat je er aan hebt. Saai gemonteerd, de voice-over zegt te veel en de stem van Tom Blomberg valt niet bij alle juryleden goed. Het had een anarchistischer programma kunnen worden, de vorm strookt niet met het onderwerp.

- 'Pap's platen' van Nelleke Arnout van de Fontys Hogeschool in Tilburg

Mooi, omdat haar vader de hoofdpersoon is. Het begint spannend met gerommel. Maar de montage maakte het geheel te fragmentarisch, het verhaal over de ziekte wordt te vaak weggeknipt. Er had veel meer met vorm gedaan kunnen worden, de twee onderwerpen kunnen beter met elkaar verweven worden. Het valt op dat het geluid van de lp's heel mooi klinkt.

- 'Fuck authority' van Clemens Lambermont van de Fontys Hogeschool in Tilburg

Je valt lekker in dit programma. Leuke oude verhalen (de opname op het cassettebandje is goed). Goed gekozen hoofdpersonen. Maar je wordt heel nieuwsgierig naar wat zij nu doen en dat wordt niet duidelijk, ze worden niet geïntroduceerd. Ook ontbreekt info over hoe ze op deze periode terugkijken en of ze hun woede zijn kwijtgeraakt. Wellicht deel 1 van een serie over subculturen?

De ze Prijs winnaar is:

- 'Later word ik Nederlander' van Ine Verhaert van het RITS, Erasmus Hogeschool in Brussel

Met veel radiofonische bravoure en elegantie vertelt Ine Verhaert haar verhaal en hanteert daarbij moeiteloos diverse stijlen. Elementen van de comedy, het hoorspel en de animatiefilm beheerst ze perfect en worden aaneengeregen tot een zwierig en charmant geheel.

Goed verteld, goed gemonteerd en talentvol gemaakt. Stilistisch sterk, het einde is bijna een musical. Het stereobeeld, het muziekgebruik, de tempowisselingen, het slot; het klopt helemaal. Het kloppende hart is heel mooi en het Koningslied wordt geherwaardeerd na beluistering van deze documentaire!

En de 1e Prijs winnaar is:

'ADHD' van Celine de Mulder van het RITS, Erasmus Hogeschool in Brussel

Heel goed gedaan, als luisteraar ga je snappen wat ADHD is en wat het betekent om hiermee te leven. Een goede uitleg van het fenomeen. De randjes worden goed opgezocht. Alle onderdeeljes van de puzzel vallen in elkaar. Heel informatief, heel inhoudelijk. Mooie hoofdsoundscapes, zelfs de montage is ADHD. Goede perspectief-verandering. Ook het traject van de vader is goed weergegeven. Een waardig en intens programma.